

WSKAZÓWKI DLA RODZICÓW DO PRACY Z DZIECKIEM NADPOBUDLIWYM PSYCHORUCHOWO

Opracowanie:
mgr Danuta Koj

Jak zachowuje się dziecko nadpobudliwe psychoruchowo ?	Jak możemy mu pomóc?
<ul style="list-style-type: none"> ➤ ma słabą zdolność słuchania ➤ ma problemy ze zrozumieniem złożonych poleceń 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ zanim wydamy polecenia upewniamy się czy dziecko nas słucha ➤ formułujemy krótkie i jednoznaczne polecenia ➤ mówimy tak, aby dziecko widziało nasze usta, kiedy do niego mówimy ➤ mówimy do dziecka – „Posłuchaj, powiem Ci coś ważnego”, „Spójrz na mnie”, „Zobacz” ➤ wydajemy polecenia pozytywne: „Zrób to” zamiast negatywnego „Nie rób tego” ➤ jeśli nie odnoszą skutku przypomnienia ustne, piszemy do dziecka np. króciutki liścik
<ul style="list-style-type: none"> ➤ pochłonięte zabawą nie kontroluje swego zachowania, nie zwraca uwagi na otoczenie 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ zachęcamy dziecko do udziału w zabawach ruchowych, bawienia się w grupie, ale zabawy te częściowo organizujemy, a przynajmniej kontrolujemy ➤ jeżeli zabawa jest chaotyczna lub nadmiernie pobudzająca, podsuwamy dziecku jakieś zajęcie, które je uspokoi i wewnętrznie zorganizuje (np. gry planszowe) ➤ zabawy ruchowe organizujemy w środku dnia, a wieczorem proponujemy zajęcia wyciszające (spacer, czytanie książek, gry stolikowe, kąpiel w wannie w płynie)
<ul style="list-style-type: none"> ➤ nie potrafi wielu czynności doprowadzić do końca, zadania monotonne, długotrwałe, nudne lub skomplikowane zwykle stają się niewykonalne 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ możemy pomóc dzieląc zadania na mniejsze odcinki ➤ kolejne polecenie wydajemy dopiero wtedy, gdy dziecko skończy wykonywać poprzednie ➤ dostosowujemy tempo pracy do możliwości dziecka ➤ uczestniczymy w pracy dziecka
<ul style="list-style-type: none"> ➤ spośród wielu bodźców nie potrafi wybrać jednego, najważniejszego 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ ograniczamy ilość bodźców dochodzących do dziecka ➤ dbamy o spokój miejsca do pracy ➤ skupiamy uwagę dziecka na tym, co uważamy w danej chwili za najważniejsze

<ul style="list-style-type: none"> ➤ nie radzi sobie z nową, nieoczekiwaną sytuacją, np. wyjście do teatru 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ możemy pomóc omawiając krótko, jak będzie wyglądała nowa sytuacja i ustalając zestaw nieprzekraczalnych zasad
<ul style="list-style-type: none"> ➤ ma problemy z organizowaniem sobie czasu i pracy 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ uczymy organizacji pracy ➤ ustalamy stałe, niezmiennie elementy dnia (plan dnia pomaga dziecku poradzić sobie z codziennymi obowiązkami, uczy porządkowania i organizowania; w planie powinny znaleźć się obowiązki i przyjemności). ➤ aby zwiększyć efekt oddziaływania planu, musimy czuwać nad jego realizacją
<ul style="list-style-type: none"> ➤ ma problemy z pamięcią krótkotrwałą 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ musimy częściej powtarzać instrukcje i informacje albo wypisywać je na kartce i wywiesić w widocznym miejscu
<ul style="list-style-type: none"> ➤ łatwo denerwuje się, bywa agresywny, często reaguje na zewnętrzne bodźce w sposób niewspółmierny do sytuacji 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ spokojnie reagujemy na wzmożone reakcje uczuciowe ➤ wszelkie rozmowy, dyskusje prowadzimy z dzieckiem po spadku napięcia emocjonalnego ➤ mówimy stanowczym, ale nie podniesionym czy szorstkim głosem ➤ pomagamy dziecku nad zapanowaniem nad uczuciami (możemy poprosić, żeby narysowało jak bardzo jest zły) ➤ wskazujemy na pożądane zachowania ➤ zwracamy uwagę na dziecko wtedy, kiedy zachowuje się dobrze, a nie tylko wtedy, kiedy jest „niegrzeczne”
<ul style="list-style-type: none"> ➤ nie potrafi przewidywać następstw swoich czynów (np. wtargnie na ulicę, gdy zobaczy coś ciekawego po drugiej stronie jezdni) 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ staramy się przewidywać, kiedy nastąpi impulsywne zachowanie ➤ staramy się powstrzymać dziecko przed wykonywaniem czynności i rozmawiamy o tym, co mogłoby się wydarzyć ➤ często bawimy się w grę „Co by było gdyby...”
<ul style="list-style-type: none"> ➤ często zna reguły, chce się do nich stosować, ale nie jest w stanie tego zrobić 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ często przypominać o istnieniu reguł
<ul style="list-style-type: none"> ➤ ma mniejszą pojemność uwagi, a także mniejszą odporność na konieczność powtarzania pewnych ćwiczeń ➤ szybko się rozprasza i trudno je zachęcić do pracy 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ ćwiczenia rozkładamy w czasie, przeplatamy je zabawą ➤ podsuwamy pomysły, jak nie popełnić błędu z powodu nieuwagi
<ul style="list-style-type: none"> ➤ stale się wierci, kręci biega ➤ jest ruchliwy, szczególnie w sytuacjach, w których wymaga się od niego długiego i spokojnego siedzenia 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ zapewniamy dziecku zajęcia sportowe, na których będzie mogło biegać, skakać, wspinać się, itp.

Literatura:

- 1) „Twoje nadpobudliwe dziecko” -Gordon Serfontein.
- 2) „Kiedy pozwolić? Kiedy zabronić?” –Robert MacKenzie.
- 3) „Wychowanie dziecka nadpobudliwego” –Hanna Nartowska

4) *„Nadpobudliwość psychoruchowa u dzieci”-Tomasz Walończyk, Artur Kolakowski, Magdalena Skotnicka*